

Sats på kreativiteten før design

Som jer andre læsere af avisen bor jeg i en kommune, der gerne vil have os til sammen at designe livet, samtidig med den individuelle borger skal være i centrum. Det har jeg som sådan ikke den store udfordring med - det er for den generelle forståelse (herunder også misforståelse) dog tit et spørgsmål om at kalde skovlen for en skovl og ikke et ergonomisk korrekt udarbejdet graveredskab.

Mit ståsted er arbejdet med Makerspace, LEGO Education, kreativitet, innovation og Entreprenørskab i Folkeskolerne samt som frivillig og næstformand i Coding Pirates. Når man som jeg arbejder med børn og unge gælder det om at kalde skovlen ved navn - Mine skovle hedder bl.a: nysgerrighed, opfindsomhed, engagement og ikke mindst KREATIVITET. Og som en god gammeldags skovl skal man bruge hænderne og lidt kraft og energi for at bruge dem. Så må de voksne gerne kalde det for design og beskrive det som et ergonomisk graveredskab.

En af mine kreative kæpheste er: "Vi holder ikke op med at lege, fordi vi bliver ældre. Vi bliver ældre fordi vi holder op med at lege." Som voksen læser kan du jo spørge dig selv: "hvornår har du sidst sådan rigtig leget?". For mig er legen nøglen til at øve kreativiteten - om det er digitalt, analogt, inde eller ude i naturen.

Kreativiteten er en af de vigtige parametre i UNESCO Creative City som Kolding er en del af - så det er bare at lave installationer rundt om i kommunen der bare opfordrer og indbyder til kreativ udfoldelse. Jeg er varm fortaler for mere leg i bybilledet i både Kolding men også ude i centerbyerne og de små landsbysamfund. Jeg synes vi har alt for få muligheder og rum for leg og kreativitet i bybilledet - jeg ville komme mere i midtbyen, hvis der var flere hyggelige frirum og grønne områder. Og som forældre selvfølgelig hvis mine unger syntes det var sjovt og efterspurgte det.

I min optik er det vigtigt at børnene træner deres kreativitet gennem alt fra fantasileg til løsning af virkelighedsnære udfordringer - det er en kompetence de får mere brug for en et 12tal.

Jeg har en datter, der afslutter 9. klasse her til sommer. For mig har det været vigtigt at fortælle hende, at det ikke er tallet på karakterbladet der beskriver hendes karakter, men derimod hendes evner til at løse udfordringer på en kreativ vis der viser hendes karakter. Mine to knægte får samme forældrelige råd, de er dog stadig legebørn.

Design (læs. adfærdsdesign) skal de nok møde rigeligt af i deres voksenliv.

I mine daglige gang rundt i kommunen møder jeg mange forskellige fortolkninger af designbegrebet. Den største udfordring ved designbegrebet er nok, at alle har ret til deres egen fortolkning. Det er næsten som at snakke om vejret, uddannelse, religiøs overbevisning eller hvilken sportsklub man holder med.

Og i virkeligheden så er 90% af den "design" vi møder et adfærdsdesign, altså et ønske om en ønsket opførsel eller en vane der ønskes tillægges.

Som mennesker er vi ret gode til at tage hovedet under armen og følge flokken og flertallet - så med det "rigtige" design, skal vi nok følge trop - eller råbe op.

Har du nogensinde tænkt over, hvor ofte du er og bliver udsat for en eller flere påvirkninger af din adfærd?

For mig er det livsbekræftende en gang i mellem at ruske ens vaner og/eller bryde med "ønsket adfærd" - Vi behøves ikke alle at gøre det samme på samme tid, vi er stadig alle sammen lige meget værd.